

GICOFF INFORMATION

Nr. 4 1977 – ÅRGÅNG 8

Två av "världens bästa UFO-fotografier", tagna i Skillingaryd 1971, har visat sig vara äkta. Men vad föreställer de egentligen?

GICOFF har nu lyckats rekonstruera situationen. Här berättar vi sanningen om hur vi gjorde.

FÄRGSTARKT AVSLÖJANDE

**"Världens bästa fotografi
av ett flygande tefat"**

ETT NYTT NORRLANDS-FALL:

UFO-fenomen på färgfoto?

Sven-Olof Fredrikson

GICOFF-INFORMATION I FÄRG

Det är nu över 5 år sedan som vi för första gången publicerade Skillingarydsfallet. Sedan dess har bilderna dykt upp i tidningar och böcker från hela världen. Hela tiden har vi varit tveksamma till berättelsen, men bilderna har varit omöjliga att bortförklara.

Om det inte varit för Lasse Svennberg skulle säkert fallet gått till historien som ett av de bättre UFO-fallen där någon tagit fotografier. Lasse och Leif Nilsson har tillsammans gjort en ny undersökning i fallet. Det har helt inriktat sig på fotografierna och gjort ett jättearbete för att försöka nå klarhet.

Det är framförallt Lasse som genom sitt fototekniska kunnande, sin noggrannhet och sin envishet bidragit till det fantastiska resultat som presenteras i detta nummer av tidningen.

Läs det noggrant och ta det som ett bevis på att det går att göra kvalitativt mycket högt stående undersökningar trots att vi bara är amatörer och bara arbetar på fritiden.

Om allt har gått som vi tänkt har du nu i din hand Sveriges första UFO-tidning i färgstryck. Vi tyckte att vi hade så bra färgillustrationer till både Skillingarydsfallet och det intressanta Norrlandsfallet att vi inte kunde låta bli att satsa lite extra. Materialet är dessutom så omfattande att vi har tvingats göra ett extra tjockt nummer. Tyvärr är nog detta en engångsföreteelse. Färg kostar alldeles för mycket och 32 sidor ger för mycket arbete för Björn. Jag vill här också säga att den extra kostnaden inte belastar prenumeration- och medlemsavgifter.

Förra numret filosoferade jag lite kring sakens sanning inom UFO-rörelsen. Sedan

dess har en del hört av sig och givetvis är kritiken blandad. En del instämmer, andra inte. Dessutom menar vissa att GICOFF själva inte lever upp till dessa höga ideal. Det sista är givetvis helt riktigt. Vi försöker men saknar förutsättningar för att lyckas. Men det är just själva viljan att vara saklig som jag saknar hos många. Viljan att publicera något som står sig vid en kritisk granskning. Skillingarydsfallet i detta nummer är, tycker jag, ett exempel på vad som kan åstadkommas trots att vi bara är amatörer.

När en utredning är gjord ska resultatet presenteras. Presentationen innehåller själva händelsen, sakförhållandena, men också ofta en mängd slutsatser. Läsaren av utredningen förväntar sig en förklaring och inte bara en beskrivning av händelsen. Detta är något av ett vetenskapligt dilemma. Det är ofta omöjligt att med säkerhet ange orsaken till en yttring, ett fenomen eller en observation. Man bygger istället upp en eller flera teorier.

Den teori som accepteras av flertalet grundas på kända fakta men också inte så sällan på de värderingar och stämningar som gäller i samhället just för tillfället. När sedan dessa ändras så blir det ibland en annan teori, förklaring, som anammas av flertalet. Detta problem drabbar inte bara de "diffusa" kunskapsområdena utan även mer "exakta" ämnen som t ex fysik, kemi och astronomi.

Ufologin är ett i högsta grad diffust område. Kvaliteten hos tillgängliga uppgifter varierar oerhört, den vetenskapliga metodiken är i det närmaste obefintlig, uppgiftsinsamlingen sker ofta planlöst. Organisationen av UFO-arbetet är otillräcklig och resurserna är för små. Ufologin spänner dessutom över ett flertal tunga vetenskapliga discipliner (fysik, astronomi, psykologi, sociologi osv).

Det är inte konstigt att så få professionella forskare ger sig i kast med fenomenet. Jag hörde häromdagen en astronom förklara varför han inte kunde tänka sig arbete med fenomenet även om han fick pengar. Han tycker helt enkelt att ämnet var för diffust och ogripbart. Inga ordentliga hypoteser att arbeta utifrån och små möjligheter att bedriva experimentell verksamhet. Han var inte intresserad av att offra sin arbetstid på något som kanske inte skulle leda någons. Jag har hört samma argumentering

flera gånger tidigare. Många frågar sig varför man överhuvud taget ägnar sig åt fenomenet.

På denna fråga finns givetvis inte ett svar utan nästan lika många som det finns UFO-intresserade. Klart är dock att många sysslar med det därför att de tror på en speciell förklaring och försöker hitta argument för denna. Ibland görs detta helt öppet inför allmänheten. Det konstateras att vi borde börja kalla UFO-fenomenet för vad det är, nämligen rymskepp. Enligt tidningen Expressen hävdar Carl-Axel Jonzon (f.d. ordf. i UFO-Sverige) att UFO-varelserna är döda människors andar.

Detta är inte bra. Det är tvärtom förkastligt. Vi förhindrar på så sätt ett närmande mellan ufologin och etablissemangen. Vi gör oss skyldiga till samma dumhet som de värsta skeptiker som bara förnekar och vägrar att befatta sig med ämnet.

Det är rätt att bygga upp teorier och formulera hypoteser för att sedan på ett vetenskapligt sätt arbeta utifrån dem. Men det är fel att konstatera att hypotesen är riktig utan att påvisa det genom att använda vetenskaplig metodik.

Vi har ännu inte lyckats bevisa någonting om UFO-fenomenet. Vissa ufologer har börjat arbeta på ett riktigt sätt men vi har ännu inte sett några entydiga resultat. Projekt URD är ett försök att tillämpa vetenskaplig metodik inom ufologin.

Innan vi fått några bra resultat måste vi vara måttfulla i våra uttalanden. Vi måste öppet tala om vår osäkerhet gentemot fenomenet och vi måste lära oss arbeta med denna osäkerhet. Vi raserar mer än vi bygger upp genom de kategoriska uttalanden som ibland görs. Vi riskerar att skapa en religion istället för en vetenskap, och det vill vi väl inte?

UFO-fenomenet kan ju faktiskt ha en annan förklaring än den utomjordiska. Förklaringen kan vara av psykologisk natur, eller ligga i för oss okända naturfenomen eller kanske till och med vara av helt okänd natur (så fantastisk att vi inte ens kan tänka oss det). Det troliga är väl att verkligheten är en blandning av flera av dessa. Vi vet det inte, och vi vet det inte bättre för att vissa ufologer försöker övertyga oss om att just deras tro överensstämmer med verkligheten. ■

ORDFÖRANDE: RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT:
Sven-Olof Fredrikson Björn Högman

INFORMATION – Göteborg: PRENUMERATION – DISTRIBUTION:
Sven-Olof Fredrikson Jörgen Karlson
Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg Box 3007, 422 03 Hisingen Backa
Tfn. 031/21 87 10. Tfn. 031/52 54 75.

Medlemsdagar under året 1977: ANNONSER:
22.3 19.4 24.5 Björn Högman
--- Bergsjövägen 20, 415 21 Göteborg
6.9 11.10 15.11 13.12 Tfn. 031/48 41 12.

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år.
Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.

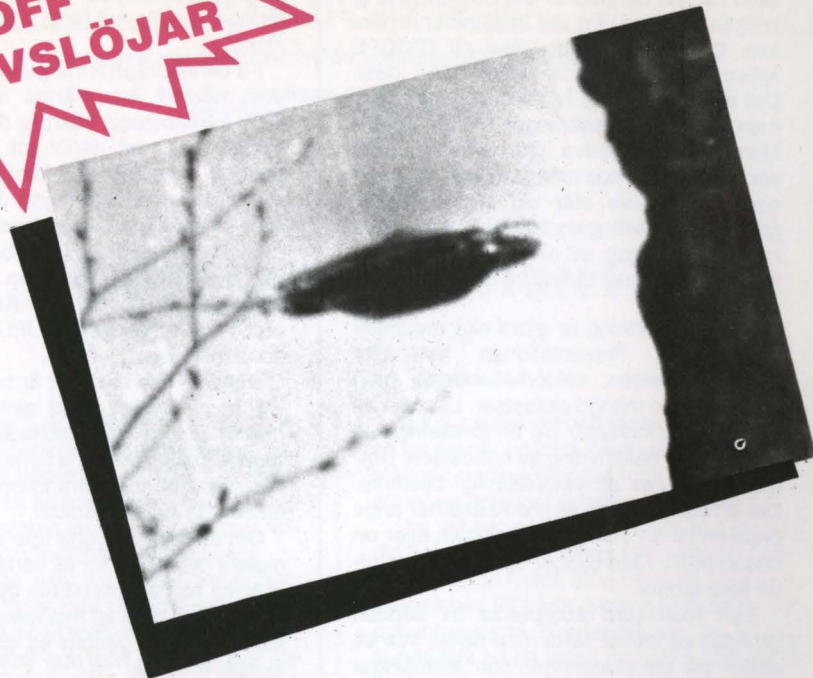
Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr.
Kraftig rabatt vid återkommande annonsering.

EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan särskilt medgivande.

INNEHÅLL:

Är vittnesberättelsen sann?	4
Gallupundersökning om UFO	16
Rymd – Teknik – Forskning	21
UFO över Sverige	27
Svenska färgbilder av UFO	28

**GICOFF
AVSLÖJAR**

Omfattande utredning visar:

FOTOGRAFIERNA OTVIVELAKTIGT ÄKTA

– MEN ÄR VITTNESBERÄTTELSEN SANN?

Hur gick det till när "ett par av de bästa UFO-fotografierna i världen" togs? Det gäller de välkända s k Skillingaryds-fotona från år 1971. Vittnesuppgifterna från fotografen har fått sig en svår törn sedan medlemmar i Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål, GICOFF, lyckats ta lika fina bilder på platsen. Vägen dit gick bl a via stereoundersökningar och matematiskt beräkningsarbete. Vi kan nu berätta sanningen om tillkomsten av de nya sensationella fotografierna, äkta bilder på navkapslar till bilhjul.

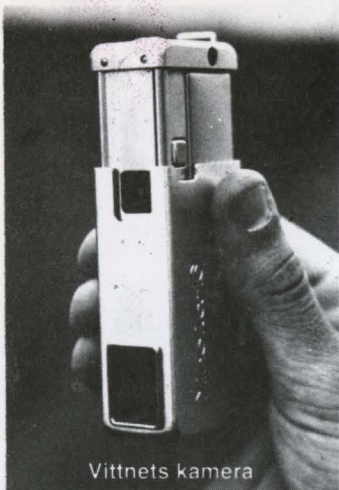

Skillingaryds-fotona av ett "flygande tefat" som publicerats av tidningar i hela världen, har vid upprepade undersökningar visat sig vara helt äkta. Noggrann kontroll av negativen har visat att det inte kan vara frågan om dubbel exponering eller inkopiering. Men berättelsen om hur de tillkommit har nu fått sig en ordentlig törn. Är det fotografier av navkapslar till bilhjul?

GICOFF-special: Lars-Erik Svennberg och Leif Nilsson (text och foto).

Mellan Jönköping och Värnamo ligger det välkända och omstridda Skillingaryds skjutfält. Något mycket märkligt hände där på förmiddagen den 6 maj 1971, åtminstone om man skall tro den vittnesberättelse som lämnades. Det dök upp ett UFO eller "flygande tefat" som det också kallas. Inte nog

med det, två utmärkta fotografier togs och de befanns vid noggranna undersökningar vara helt äkta! Fotona hade tagits av en då 25-årig man som tillsammans med sin 4-åriga son färdades på moped utefter en av de småvägar som korsar skjutfältet.

Vittnets kamera

Kamera: Minolta 16 (en s k spionkamera)
Sökare: Enkel genomsiktssökare utan optik
Objektiv: Rokkor 1:35/25 mm (Fixfokus)

Bländarskala: 11-3,5 (11-8-5, 6-4, 0-3,5)
Slutare: Lamellslutare framför objektivet
Slutartider: 1/25, 1/50, och 1/200 sek (obs ej 1/100 sek)

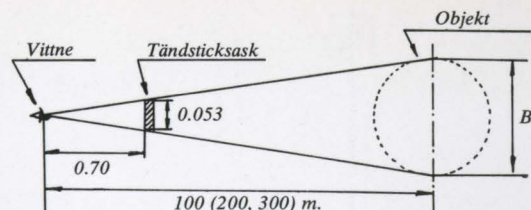
Vittnesberättelsen:

– Jag såg något blänka till i solljuset över kullarna. Klockan var då strax före 10. Det var i norra delen av skjutfältet, vid Stora Spänneberget.

– En grå eller silverskinande farkost som till formen liknade en tallrik sänkte sig ned bakom en kulle i närheten. Jag stannade mopeden, lät min son stiga av och sprang uppför slänten vid kullens fot för att få bättre sikt. Då fick jag syn på farkosten igen. Nu stod den nästan stilla, vaggade svagt.

– Jag rymde fram min kamera, en Minolta 16, s k spionkamera, och knäppte två bilder. Vid första tagningen hann jag inte ställa in kameran ordentligt, så den bilden blev oskarp. Den andra bilden tog jag något hukad för att få bättre stöd och hade då också flyttat mig lite i sidled.

– Farkosten stod stilla i omkring en minut. Jag höll fram en tändsticksask på armlängds avstånd. Askens längd, drygt 5 cm, stämde då med farkostens bredd, diameter. Sedan gjorde farkosten en ömsom vaggande, ömsom vridande rörelse. Ögonblicket därpå avlägsnade den sig åt sydost med en

GICOFF:s första, preliminära beräkning av objektets diameter efter det att uppgifterna om händelsen kommit oss tillhanda (bygger på uppgiften om en tändsticksask på armlängds avstånd).

Om objektet befunnit sig 200 meter bakom bunkern så torde objektets diameter ha varit 10 meter. Om det stått 300 meter bakom, blir diameter 15 meter. (Vittnets uppgift 150-250 meter bakom bunkern).

Filmdata: 10×14 mm format (Dubbelkassett) med spolkärna. 20 exp. Perf resp Operf film
Avståndsinställning: Saknas (fixfokus) skärpedjup vid bländare 11=1,8 m-∞ vid bländare 3,5=3,3 m-10 m.
Tillverkare: Chiyoda Kogaku SEIKO KK, Osaka, Japan.

hastighet liknande flygvapnets J-35 Draken. Ett vinande ljud hördes.

– Min son blev lite skrämmd, men jag upplevde händelsen som mycket positiv. Jag sade åt pojken att springa upp mot bunkern och ställa sig i skydd av dess västra vägg, den som vette mot oss.

Så långt vittnet, i sammanfattning.

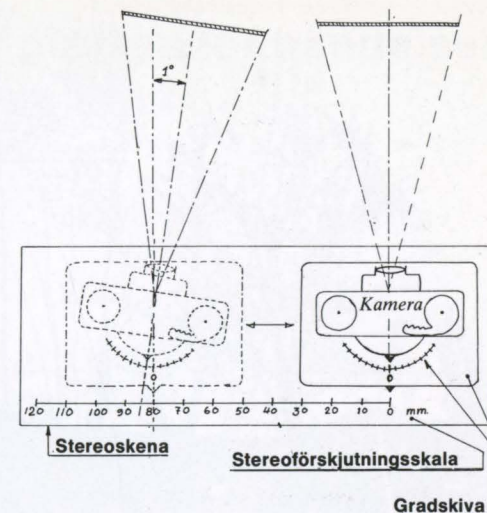
Helt äkta fotografier!

Uppgifterna nådde GICOFF, Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål, och väckte givetvis stort intresse bland UFO-entusiaster samt i dags- och veckopress. Händelsen kunde ju bekräftas och kompletteras med två bilder som var bland de bästa som dittills skådats i hela världen.

Tre stora fotolaboratorier i Göteborg, Kodak, A-kopia och Hulténs, gjorde noggranna analyser för att undersöka om det kunde vara fråga om dubbel exponering, inkopiering eller något annat filmtrick, men ingenting tydde på detta. Inte heller kunde man finna att föremålet skulle kunna vara

Lars-Erik Svennberg riggar här upp kameran på stereoslåden inför provfotografering av det identifierbara föremålet, navkapseln!

Stereoslåda på vilken kameran är placerad (förskjutbar).

Ovanstående hjälpmedel användes för att ungefärligen utröna sidoförskjutningen mellan de av vittnet tagna "UFO-fotografierna", samt även sidovridningseffekten.

upphängt i trådar, trots att negativen genomlystes med laser enligt modernaste teknik. De två fotografierna måste alltså betraktas som heltigenom äkta, vilket var sensationellt och unikt.

Missstankar groor

En månad senare hör samma vittne av sig igen. Nu har han tagit ytterligare en kollektion bilder på "flygande tefat". Den här gången är det flera föremål, 3-4 st på varje bildruta. Bilderna var tagna vid ett besök i Frostås, öster om Skillingaryd.

Detta nya meddelande gjorde åtskilliga medlemmar i UFO-föreningen betänksamma, om de inte varit det redan dessförinnan. Det lät på något vis alltför bra. Tänk, att någon kunde ha en så sagolik tur att på så kort tid stöta på dessa vanligen så egenomliga, gåckande fenomen. Och kunna få så bra fotografier dessutom! Två ledande medlemmar i föreningen for till platsen för att intervjua vittnet. De besökte Stora Spänneberget och var ganska nöjda med vad de fått veta av vittnet.

Leif Nilsson begrundar stereoslåden på vilken kameran är monterad.

Lars-Erik riggar här upp kameran inför provfotograferingen.

UFO-tidskrifter över hela världen. Fotografierna var otvivelaktigt bland de bästa som tagits och hade dessutom konstaterats vara äkta.

En religiös tidskrift återgav bilden vriden ett kvarts varv så att objektet stod på kant. Det antydde att "tefaten kom från helvetet". Den kant av bunkern som normalt ses till höger i bilden var tänkt som mynningen till det glödande Gehenna, eller kanten av en vulkankrater om man ville tolka det så...

Stereoeffekt tas fram

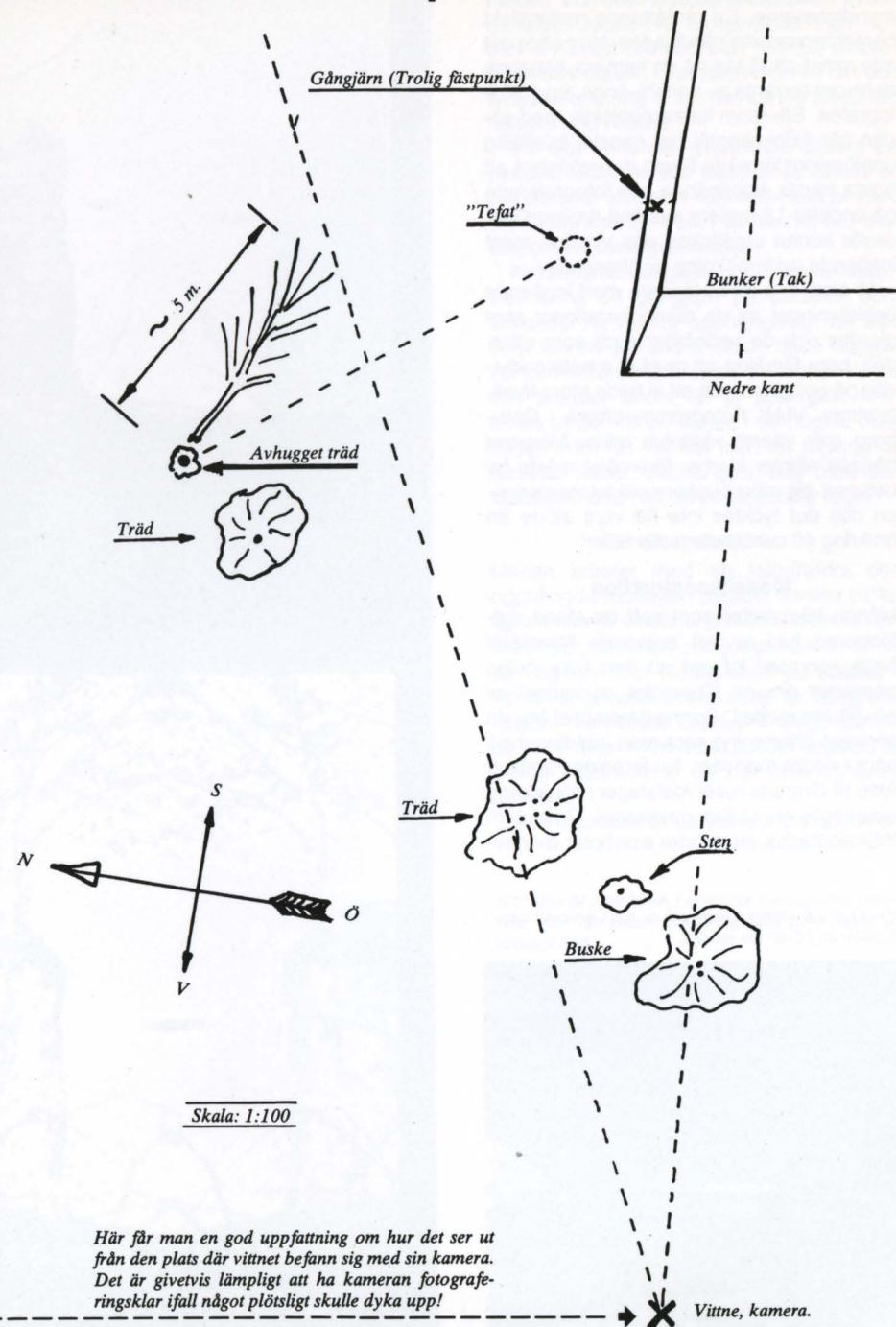
Redan vid de första undersökningarna hade en viss stereoskopisk bildeffekt kunnat iakttagas om de båda bilderna ställdes bredvid varandra och betraktades med en enkel stereoanordning. Det blev ännu bättre då bildkopior beskars och justerades i höjdlöd.

Stereoeffekten gav en god utgångspunkt för vidare undersökningar. Från en stereobild, s k fotogram, kan man nämligen räkna ut ett motivs höjd, bredd och djup. Har

man bara klart för sig vissa mått i bilden, känner till kamerans brännvidd och har tillgång till fotonegativen, så går det att bestämma avbildade föremåls storlek. Det gällde nu bl a att mäta upp avstånd på platsen och experimentfotografera där.

Översiktsskiss över platsen för händelsen.

Flera besök gjordes på skjutfältet. Föreningen fick fotograferingstillstånd av militärmyndigheterna. Ett omfattande matematiskt beräkningsarbete påbörjades. Nu gällde det inte minst att få tag på en kamera, liknande den som använts av den 25-årige amatörfotografen. Eftersom kameraobjektiv med sådan här fixfokusoptik har ganska bristfällig upplösningsförmåga fanns det möjlighet att tunna trådar, uppspända och fotograferade på ungefär 12 meters avstånd, troligen inte skulle kunna upptäckas ens vid den mest ingående undersökning av filmnegativ.

Vi skall inte trötta läsaren med ingående beskrivningar av de räkneoperationer som gjordes och de undersökningar som utfördes, bara försäkra att mycket arbete nedlades på uppgiften och att vi hade stora kvalitetskrav. VIAK Fotogrammetribyrå i Göteborg gav ytterst värdefull hjälp. Mönstret började alltmer klarna: föremålet måste ha befunnit sig nära bunkern vid fotograferingen och det tycktes inte ha varit större än omkring 40 centimeter i diameter!

Modellkonstruktion

Många bilexperter som sett en starkt deförstorad bild av det svävande föremålet hade spontant intygat att den övre delen påminner om en Chevrolet navkapsel av 50-60 års modell. Denna navkapsel har en säregen utformning som man inte finner på några andra modeller. En föreningsmedlem åkte till Granats reservdelslager i Jönköping och köpte en sådan navkapsel. Dessutom införskaffades ett mindre exemplar av nav-

Troligen har vittnet använt sig av två Chevrolet navkapslar av 50-60 års modell.

Det övre stereobildparet (VITTNETS).
Det undre stereobildparet (GICOFF:s).

kapsel, av samma bilmärke fast annan årsmodell, och som liknade underdelen av föremålet. Dessa två monterades ihop och blev en riktigt bra kopia av vittnets avfotograferade objekt. Diametern var 40 cm och tyngden omkring 1 kg, det kunde alltså lätt hängas upp i trådar.

Till slut kom det avgörande provet på platsen. Skillingaryds skjutfält är säkert en bra plats för att ostört kunna få hålla på med trickfotografering. Folk i allmänhet har stor respekt för övningsområden.

Navkapseln hängdes upp i tunna trådar. Det fanns ett gångjärn på bunkern som lämpade sig väl för upphängning. Ett tråd som funnits på andra sidan hade huggits ner och naturen förändrats av skjutövningar och bränder under de år som gått. Men andra trådar kunde fästas i de högsta buskagen intill. Nu var det klart för tagning av liknande bilder, denna gång inte bara stereobilder i svartvitt, även färgbilder togs!

Ett vinande ljud...

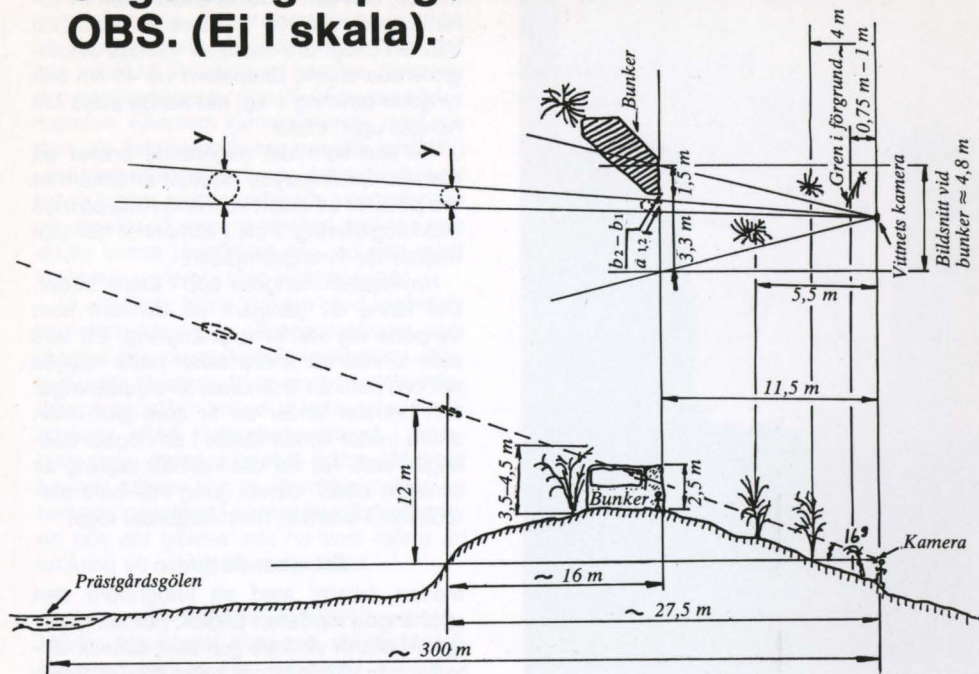
Medan arbetet med att fotografera den upphängda modellen pågick, hördes plötsligt ett skarpt vinande ljud som kom i intervaller och påminde om ljudet från en turbin på högvarv! Det blåste friskt vid tillfället – vilket var ganska besvärande för fotograferingen – och ibland tog det i kraftigt. Genom de små hålen i övre navkapseln uppstod så starka luftströmmar att det vinande ljudet uppkom.

Alla skrattade åt denna muntra händelse.

Här syns de små hålen i den övre navkapseln ytterring. När det blåser kraftigt genom dem, hörs ett vinande ljud.

Ungefärlig topografisk översiktsskiss. OBS. (Ej i skala).

Kunde det vara samma vinande ljud som vittnet bl a berättat om i sin redogörelse för händelsen? Då låg det ju ändå någon sanning i historien om vad som egentligen utspelats...

När resultaten från denna senaste fotoexpedition låg klara, jämfördes materialet med allt som tidigare framkommit och misstankarna stegrades ytterligare. Det blev allt större anledning att ifrågasätta 25-åringens berättelse. Han är säkert ingen expert på trickfoto utan en tämligen ordinär "knäppa-

re" som väl tyckte att han hittat på något lustigt att roa godtrogna människor med.

Föreningen GICOFF har i brev till vittnet bett om kompletterande uppgifter, men svar har uteblivit.

Nyttiga lärdomar

Resultatet av denna utredning kommer förstås att starkt påverka föreningens bedömning av inkommande bildmaterial i framtiden. Tack vare detta fall har fotoanalysgruppen lyckats förvärva goda kunskaper

TACK!

GICOFF tackar hjärtligt de personer och instanser som hjälpt oss och genom sina insatser gjort det möjligt för oss att slutföra våra undersökningar av detta fall:

- Den då 25-årige man, som med sina utmärkta fotografier och sin berättelse 1971 satte igång hela karusellen,
- Anders Wahlström, vår representant i Jönköping, som såg till att vi fick kännedom om händelsen,
- Försvarets forskningsanstalt, FOA, som genom sin obenägenhet att alls vilja befatta sig med fallet, effektivt stärkte oss i våra misstankar att det rörde sig om en högradigt fantasifull vittnesberättelse kring i och för sig "äkt" fotografier,
- De tre fotolaboratorierna Kodak, A-kopia och Hulténs i Göteborg, som gjorde ytterst noggranna analyser av negativmaterialet, detaljförstorningar m m,
- Regements- och Skjutfältsdetaljerna vid Smålands Artilleriregemente, A 6 i Jönköping, som gav klartecken för fotografering inom området,
- Ingenjörer och tekniker vid Chalmers Tekniska Högskola i Göteborg, och, sist men inte minst,
- Ingenjörer och tekniker vid VIAK Fotogrammetribyrå i Göteborg, för värdefull hjälp med stereoteknikanalysen.

Tack för all värdefull hjälp!
GICOFF

om den teknik som ligger bakom sådana här falsarier.

Tyvärr har arbetet tagit lång tid och kostat en hel del. Det har ju fått utföras på fritid av medlemmar som ställt upp frivilligt och själva stått för kostnaderna. Men det har också givit många nyttiga lärdomar. Det visar också att människor som är tvärsäkra i sina uppfattningar och redan på förhand "vet" att det inte kan finnas något sådant som "flygande tefat" gör det väldigt lätt för sig. De kan ju döma ut precis allt i den

vägen som bluff och förfalskning, utan att behöva göra några egna undersökningar!

Men det är inte bättre att vara "okritiskt troende" och helt urskillningslöst acceptera vad som helst! För en UFO-förening som vill arbeta seriöst och förutsättningslöst går det inte an att vare sig avvisa eller acceptera "underliga händelser" utan vidare. Allt måste undersökas och utredas noggrant och vittnesuppgifter givetvis betraktas som sanna till dess några förklaringar framkommit i en eller annan riktning.

VITTNES TECKNING

Uppförstoring av vittnets andra bild.

GICOFF:s objekt (något färglöst jämfört med vittnes-teckningen!). Lägga märke till toppen samt kanten.

Vi inom föreningen GICOFF hoppas att ingen allvarlig iakttagare av UFO-fenomen skall känna sig avskräckt från att ta kontakt med oss och berätta om sina observationer! Och "skämtare" lär vi väl alltid få stå ut med...

Säkert är det åtskilliga UFO-entusiaster som kommer att protestera mot denna utredning om de världsberömda sk Skillingaryds-fotografierna och påstå att vi gör UFO-intresset en otjänst. Försök då vara så sakliga som möjligt i era argument, de skall allvarligt beaktas. Vi inom GICOFF anser tvärtom att en sådan här utredning klart visar uppriktigheten i vårt intresse och ärligheten i vårt arbete med UFO-problematiken. ■

Glöm ej att berätta
för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

NÄR MAN STÅR
HÄR OCH TITTAR UT
I RYMDEN, KAN MAN INTE
LÅTA BLI ATT TÄNKA
PÅ **A-KOPIA!**

A-KOPIA ORDNAR ALLT I FOTO

Tfn. 031/11 03 54, 11 66 04, 11 02 66
Box 53 138 - Storgatan 53 - 400 15 GÖTEBORG 53

El caso de Skillingaryd está resuelto.

Unas de "las más buenas OVNI-fotografías del mundo" estaban sacadas en 1971 en un campo de tirar en Skillingaryd en Suecia. Las fotos son completamente auténticos pero representan probablemente tapacubos de Chevrolet, modelo de 1950-1960. Gicoff ha trabajado mucho tiempo con el caso y ha hecho exactísimas investigaciones y calculaciones. Ahora la unión Gicoff ha logrado sacar igual fotos buenas en un objeto, este tiempo también en color. Los hilos delgados en que está colgando los tapacubos, desaparecen completamente en los negativos de las fotos.

Sten Eklöv

VIAK AB
har resurser

150 personer arbetar vid
våra kartavdelningar i Sverige.

The "Skillingaryd case" solved

Two of the "most famous UFO in the world" were taken 1971 in Skillingaryd, Sweden. The photos are of course genuine (they have been examined thoroughly) but the most plausible explanation is that they depict nave caps from a Chevrolet car! GICOFF has been working on this case for a long time. In a serious attempt to full reconstruction, GICOFF has now managed to shoot just as fine photos at same place, this time in colour, too! Thin wires carries the hub capsules, but these wires disappear totally and cannot be discovered on the photos negatives.

B. Nilsson

Das Ereignis von Skillingaryd ist gelöst.

Ein Paar von den "besten UFO-Photographien der Welt" wurden im Jahr 1971, bei Skillingaryds Schiessplatz in Schweden, aufgenommen. Die Bilder sind ganz echt aber zeigen wahrscheinlich Nabendeckeln von einem Chevrolet-Wagen, Jahrgang 50-60. Gicoff hat lange mit dem Fall gearbeitet und äusserst genaue Untersuchungen und Berechnungen gemacht. Jetzt ist es dem Verein gelungen durch Rekonstruktion genau so schöne Bilder von einem Objekt aufzunehmen, diesmal auch in Farbe. Der Nabendeckel hängt an dünnen Fäden, die ganz auf den Photonegativen verschwinden.

Åke Nilsson

GALLUPUNDERSÖKNING OM UFO VID TEKNISKT GYMNASIUM

Av Zoran Maksic

Då och då hör man om attitydundersökningar kring UFO-fenomenet. Ofta tyder de på en relativt positiv inställning till ufologin och att många människor tror sig ha gjort en UFO-observation.

Zoran Maksic går på tekniskt gymnasium i Norrköping. Han har som specialarbete i årskurs 3 gjort en attitydundersökning om

UFO bland eleverna på sin skola.

Vi tycker att undersökningen är så bra att vi gärna vill publicera den. Tyvärr kan vi inte göra det med alla de detaljer och nyanser som Zoran gjort. Han har bl a uppdelat svaren på ålder och kön och dessutom bifogat en mängd kommentarer kring svaren. Vi måste här låta läsaren själv dra sina slutsatser.

Undersökningen omfattar 268 elever på tekniskt gymnasium. Av dessa är endast 12 flickor. Aldern är 16–20 år (Några även över 20 år). Frågorna har lämnats ut klassvis i form av frågeformulär på en A4-sida. Svaren har ifyllts individuellt och lämnats inom 2–3 dagar. Det bör nämnas att Zoran haft UFO-information i vissa klasser tidigare under läsåret.

Vi har här valt att redovisa svaren i procent av antalet elever som svarat på varje fråga. För vissa frågor blir summan över 100%. Detta beror på att en del elever på dessa frågor kryssat för flera alternativ.

1. Tror du att det existerar andra civilisationer i universum som nått en högre utvecklingsnivå än vår egen?

Ja	71%
Nej	10%
Vet ej	19%

2. Om du svarade "ja" på förra frågan finner du det troligt att någon/några av dessa kunnat utveckla en teknisk som möjliggör resor mellan olika solsystem?

Ja	75%
Nej	12%
Vet ej	13%

3. Har du någon gång kommit i kontakt med fenomenet UFO (Unidentified flying objects), s k flygande tefat?

Ja, genom dags o veckopress	87%
genom TV, radio	70%
genom facklitteratur	35%
genom kamrater	42%
genom egna observationer	4% (11 st)
på annat sätt	3%
Nej	5%

4. Vad anser du att UFO:s är?

Misstolkningar av kända föremål	41%
Psykologiska fenomen	39%
Atmosfäriska fenomen	36%
Utomjordiska besökare	50%
Okänt fenomen av annat slag	27%
Annat (eget alternativ)	16%

5. Idag bedrivs forskning i huvudsak av

ideella organisationer. Anser du att UFO-frågan är så pass viktig att forskning bör förekomma?

Nej, även nuvarande forskning bör slopas	13%
Ja, men forskning bör minska	3%
Ja, forskning bör förekomma i ungefär samma omfattning som idag	42%
Ja, forskning bör ökas	42%

6. Om du anser forskning nödvändig. Hur tycker du att den i huvudsak bör bedrivas?

Av respektive myndigheter	7%
Av ideella UFO-organisationer	31%
Av ett särskilt FN-organ	10%
Av en gemensam forskningsgrupp med experter från olika vetenskapsgrenar	66%
Annat sätt (eget alternativ)	4%

7. Tror du att myndigheterna undanhåller allmänheten viktiga informationer i UFO-frågan?

Ja	31%
Nej	38%
Vet ej	31%

8. Om du svarade "ja" på förra frågan, vad tror du då myndigheterna har för skäl till att undanhålla information?

De ser UFO som ett hot mot jorden	24%
Rädsla för att mista politisk och militär auktoritet	36%
Undvika panik bland människorna	56%
Annat (eget alternativ)	20%

9. Hur bedömer du konsekvenserna av en eventuell kontakt med en högre utvecklad civilisation?

Positiva	65%
Utan betydelse	26%
Negativa	13%
Farliga	26%

10. Skulle du vilja veta mer om UFO-fenomenet (genom tex facklitteratur, film, föredrag)?

Ja	71%
Nej	20%
Vet ej	9%

I centrum för UFO-debatten!

UFO

— utmaningen
K Gösta Rehn

I "UFO-utmaningen" sammanfattar den svenske "tefatspionjären" **K Gösta Rehn** sin diskussion och analys av UFO-problematiken och lägger fram den avgörande bevisföringen 126 sid. Utg. 1976. Inb. 46:—

Sven Magnusson regogör i "Flygande tefat..." — vad säger vetenskapen? sakligt engagerande för både skeptikers och ufologers undersökningar och slutsatser. Viktiga observationer, bl.a. humanoidfall, dokumenteras och diskuteras. 182 sid. Utg. 1975. Inb. 46:—

Staffan Stigsjö Tefats folket
FLYGANDEN har TEFAT landat!
ELLEN

Flygande tefat landar.
Mötte mystiska föremål
på hög höjd
Annu kan ingen
förklara UFO!

Ten det eller inte — du gör det.
Plötsligt kom ett
flygande tefat...

Zindermans

Boris Jungkvists "UFO — en fantastisk verklighet" är den senaste boken på svenska om UFO (utk. sept 1977). Boken ger en grundlig orientering om UFO-problemet ur alla aspekter och framlägger en omfattande dokumentation. Mycket rikt illustrerad. 228 sid. Hft. 52:—

Böckerna finns i varje bokhandel.
Kan även beställas direkt från

Zindermans förlag, Box 310, 401 25 Göteborg 1 (tel.
031/13 68 90)

Vi sänder portofritt postförsäkrat över hela Norden

Zindermans

Högtidsstunder i livet...

GICOFF:s sensationella avslöjanden får gå före allt annat!

Mot postförsäkrat sänder vi dig
de årgångar du önskar

För 20 kr (utan extra portokostnad)
får du antingen årgång 1974, 75 eller 76.
Vid köp av två årgångar 35:—.
Vid köp av alla tre 50:—

Obs! Om du inte vill klippa sonder tidningen, skriv av kupongen.
Jag beställer följande årgång(ar) som jag kryssat för
☐ år 1974 ☐ år 1975 ☐ år 1976

Namn
Adress

Sänd din beställning till

GICOFF
Box 3007
422 03 Hisings Backa

Sovjetisk UFO-rapport

Vetenskapsmän förbluffades över ett egendomligt ljusfenomen, som den 20 sept 1977 iakttogs på himlen över Petrozavodsk i sovjetiska Karelen, ca 20 mil från gränsen till Finland.

Det var på eftermiddagen, vid 16-tiden, som en stor ljusmassa flammade upp. "Den hängde länge över staden, påminde till formen om en manet och sände ner en mångfald fina strålar mot jorden" – så beskrevs fenomenet av sovjetiska nyhetsbyrån Tass.

Till en början föreföll det hela vara en störtflod av ljus. Så småningom upphörde skenet och den manetformade ljusmassan blev en lysande halvcirkel som återupptog sin rörelse i riktning mot Onega-sjön – så beskrivs skeendet av ögonvittnen.

Senare uppträdde grå moln med en halvcirkelformad, lysande öppning i mitten som strålade i bjärt röd färg. Detta skede varade i 10 till 12 minuter.

Naturligtvis finns det en mängd olika teorier och spekulationer om vad det kan ha varit som sågs av så många människor. Men vetenskapsmännen har mycket olika uppfattningar om hur dessa optiska fenomen skall tolkas och kan inte på vetenskapens nuvarande ståndpunkt enas om någon förklaringsmodell som förefaller mer trovärdig än någon annan.

■

UFO-våg över norra Spanien

En mängd rapporter strömmade in i slutet av september 1977 in från människor i nordligaste Spanien, som sett "flygande tefat". Myndigheterna tiger i stort sett om iakttagelserna, trots att även en del militära observationer gjorts. Följden blir att spekulationerna bland befolkningen tagit väldig fart.

De flesta iakttagelser har koncentrerats kring Huesca. Lördagen 24 sept. sågs tre identifierade lysande föremål sväva länge i formering. Måndagen den 26 sept. såg flera personer en formering om fyra UFO:s.

En lärare vid en konstskola i Huesca berättade att ett "fat" svävat över hans hus på kvällen. Det föreföll honom vara en farkost, som gav ifrån sig ett starkt sken och synen gjorde honom "förlamad av skräck". ■

UFO som hästdödare?

Märkliga rapporter inflyter från Storbritannien. Nu i sommar har en man hittat skelett efter femton ponnyhästar på den kända och ödsliga heden Dartmoor. Två dagar tidigare hade han varit på samma plats och då hade det inte funnits några benknotor där.

Det finns inga möjligheter att hästarna dödats på platsen och att kropparna kunnat förruttna och benknotorna blivit så krossade under en tid av två dygn. Området har hittills aldrig varit någon avstjälningsplats för slakterier.

Hur ponnyflocken dödats och vad som överhuvudtaget hänt vet man alltså inte något om. Folk i trakten hade dock sett UFO-fenomen på låg höjd vid samma tid och nu är det många som vill koppla samman observationerna. ■

Redigering: B Nilsson

Eugen Semitjov har ställt bildmaterialet till vårt förfogande.

Sovjet bygger jättelik forskningsanläggning

En atompartikelaccelerator som blir tio gånger större än de som nu finns i USA och Europa planerar Sovjet att bygga. Det rör sig om ett mångmiljardprojekt i kolossalformat.

Protoner skall kunna ges en energi av 2 000 till 5 000 miljarder elektronvolt. De skall laddas upp i en 19 km lång magnetbana. Planerna har presenterats av vice ordföranden sovjetiska vetenskapsakademien Anatoli Logunov.

– Genom användning av supraledare, ny elektronik och datautrustning har konstruktionens storlek kunnat minskas och besparingar gjorts. Anläggningen har ingen omedelbar praktisk tillämpning utan är enbart avsedd för grundforskning i atomfysik.

När protoner accelereras i en 19 km lång

slinga hålls de i sin bana av en rad kraftiga magneter. Hur stor energi partikeln kan få beror främst på hur kraftigt magnetfältet blir. Med hjälp av s k supraledare kan effekten ökas. Det innebär att metallegeringar kyls till några grader över absoluta nollpunkten och därmed upphör i det närmaste allt elektriskt motstånd. Tekniken är till stor nytta vid konstruktion av magneter och delar i datorer.

Troligen skall den nya acceleratoren byggas i Serpukhov några mil söder om Moskva, där det redan finns en accelerator och ett atomfysikinstitut.

För att ge skydd mot radioaktiv strålning ligger den europeiska anläggningen CERN 40 meter under markytan. Den sovjetiska måste läggas djupare. ■

Jättemeteor slog ned

Ett gigantiskt ljusfenomen skrämdes i slutet av juli upp invånarna i Tananarive, centralt belägen huvudstad på den stora republikön Madagaskar utanför Afrikas östkust.

Det var en enorm meteor som slog in i jordatmosfären och då klövs i två delar. Ena halvan åstadkom en krater på 240 m i diameter. Det var den andra delen som sågs av huvudstadens befolkning. Det tog lite längre tid att finna den nedslagsplatsen. ■

När upptäcktes planeterna?

Har ni hört talas om mannen som sa: Att de kan räkna ut hur långt bort stjärnorna finns, vad det är för metaller i dem och hur mycket de väger, det förstår jag. Men hur i all världen bär man sig åt för att få reda på vad de heter?

Skämt åsido, en läsare frågar oss om vi kan svara på när planeterna i vårt solsystem upptäcktes. Och det kan vi väl alltid försöka oss på.

Allt beror förstås på: av vem? Vi håller väl oss till människor, det enda vi tror oss om att kunna svara på. Jorden har då "alltid" varit känd – fast uppfattningen om att den är en planet, en himlakropp bland många, kanske inte varit allmänt mera spridd än 10 000 år. Och att Jorden inte är universums centrum har man bara fått tro i omkring 400 år som bekant.

Vad gäller Merkurius, Venus, Mars, Jupiter och Saturnus så har de varit kända i åtminstone 6 000 år. Inte för inte bär de uråldriga gudanamn och är bekanta från astrologin, föregångare till astronomi och psykologi.

Uranus upptäcktes – som planet – år 1781 av William Herschel, tyskfödd astronom, verksam i England, och konstruktör av spegelteleskop. Den hade visserligen setts flera gånger tidigare, men då betecknats som stjärna.

Från vissa oregelbundenheter i Uranus omloppsbana räknade två astronomer och matematiker – U.J.J. Leverrier i Frankrike och John C. Adams i England – oberoende av varandra, ut att det måste finnas en åttonde planet, Neptunus. Observatoriet i Berlin hittade den snart, det var år 1846.

Sedan var det dags att leta igen, i omkring 25 år spanade man efter vad som måste vara den nionde planeten. På grundval av Percival Lowells beräkningar fann C.W. Tombaugh på Lowell-observatoriet år 1930 den felande planeten. Den konstaterades fotografiskt. Upptäckten bekräftades samtidigt av Flaggstaffobservatoriet i Arizona.

Enligt en teori var Pluto ursprungligen en måne till Neptunus. Plutos bana är högst excentrisk. Från år 1959 till 2009 befinner sig Pluto innanför Neptunusbanan.

Men det är inte slut ännu. Sedan dess har astronomer och matematiker lagt ner ett jättearbete på att från avvikelser i de yttre planeternas banor kunna konstatera existensen av en tionde planet. Senaste uppgifterna i denna spännande tävling kom i början av 1977, då en mexikansk matematiker hävdade att han räknat fram den tionde planetens bana. Läs om detta i notisen "Amor har hittat Jano", GICOFF-Information nr 1, 1977. ■

Snabbuträkning

En räknemaskin som kan utföra drygt tio miljarder räknemoment per sekund har amerikanska armén framfört önskemål om att få konstruera. Datoranläggningen skulle komma att kosta 40 miljoner dollar. Men så blir den också i det närmaste hundra gånger så effektiv som den hittills förnämsta konstruktionen.

Den här väldiga kapaciteten skulle göra det möjligt att analysera radarsignalerna från försvaret mot interkontinentala robotar och lokalisera fientliga utbåtar på "nolltid". Kan-ske blir det också möjligt att särskilja karakteristiska mönster från UFO-fenomen, som så många gånger orsakat stora pådrag? ■

Ny epok i erövringen av rymden:

RYMDFÄRJA MED EN TUR I VECKAN

Nu börjar ett nytt och mycket spännande skede i rymdfärdernas historia. När detta läses är landningsprov med USA:s "Space Shuttle" inledda – starten var 12 augusti.

Närmare 600 rymdfärder planeras under 1980-talet. Förenklade landningsprocedurer, återanvändning av material och en hel del industriella och andra uppdrag gör rymdflyg förhållandevis billigare i framtiden.

Det är meningen att rymdfärjan bli en som ska föra upp och bygga i omloppsbana Europeiska rymdlaboratoriet, Space Lab, vilket förbereds i Västtyskland av europeiska rymdbyrå, ESA.

Rymden kommer att öppnas för den internationella forskningen på ett helt annat sätt än tidigare. En mängd forskare står i kö för att delta i experimentverksamheten.

Amerikanska rymdstyrelsen NASA har fått ett 30-tal astronauter som är utbildade för att klara av rymdfärjan. När det gäller pågående och planerad träning för rymduppdrag är intresset enastående. Det finns ansökningar från 5 500 kvalificerade kandidater, av dem 925 kvinnliga. Vi kommer att få se många äldre människor i rymden under

kommande årtionde. Utbildning, kunskap och erfarenheter kommer att betyda allt mer, och det blir nödvändigt att plocka med högutbildade upp till 65 års ålder i träningsprogrammen.

Bland de 200 kandidater som tagits ut till eventuella astronauter på rymdfärjan finns det än så länge bara en enda civil. I år skall ett 30-tal av dessa väljas ut för att tjänstgöra ombord på 1980-talets rymdflyg.

Ett tiotal svenskar anmälde sitt intresse för att komma med till rymdlaboratoriet, men det blir sannolikt inte någon som får möjlighet att följa med. Från svensk sida har man bl a intresse av att genomföra kristalliseringsexperiment i tyngdlöshet. Materien uppvisar där helt annorlunda mönster för kristallisering än under gravitation.

Om alla planer går i lås, kommer det bli en mycket intressant start i mars 1979. I toppen av en otrolig bränsleladdning – där själva rymdfärjan bara omfattar ca 5 procent av totalvikten – kommer det då att sitta tre astronauter, beredda för färden. Vid start utvecklar raketuppsättningen 18 miljoner newton, ett då högst välbekant mått för alla tekniker. ■

Jupiter som sol?

När amerikanska rymdsonden Pioneer 11 år 1974 påvisade att Jupiter, jätteplaneten som är 1 300 gånger större än Jorden, gav ifrån sig ungefär två och en halv gång så mycket värme som den mottog från solen – då var det flera vetenskapsmän som antog att det var en döende stjärna.

Men nu kommer sovjetiska vetenskapsmän i stället med teorin att Jupiter i själva verket är en sol som håller på att bildas. Mycket tyder på att dess massa växer stadigt, inte minst genom att den fångar in kometer, meteoror och annat rymdstoff.

Planetens kärntemperatur ökar och motsvarar nu ca 300 000 grader Kelvin. Vad som egentligen kommer att hända i solsystemet och med vår Jord på längre sikt går det bara att spekulera om. Men om tre miljarder år skulle det kanske kunna finnas ännu ett tvillingstjärnsystem i universum, nämligen det som är sammansatt av solen och Jupiter. ■

Jupiter och Saturnus får påhälsningar

En synnerligen avancerad rymdsond, Voyager 1, startade den 20 augusti sin tio år långa resa förbi Jupiter, Saturnus och vidare ut i vårt solsystems utkanter. Förhoppningarna är stora, sonden väntas ge vetenskapsmännen de hittills bästa fotografierna av de båda planeterna. Förmodligen kommer man också att få en hel del ny information om solsystemets tillkomst och utveckling.

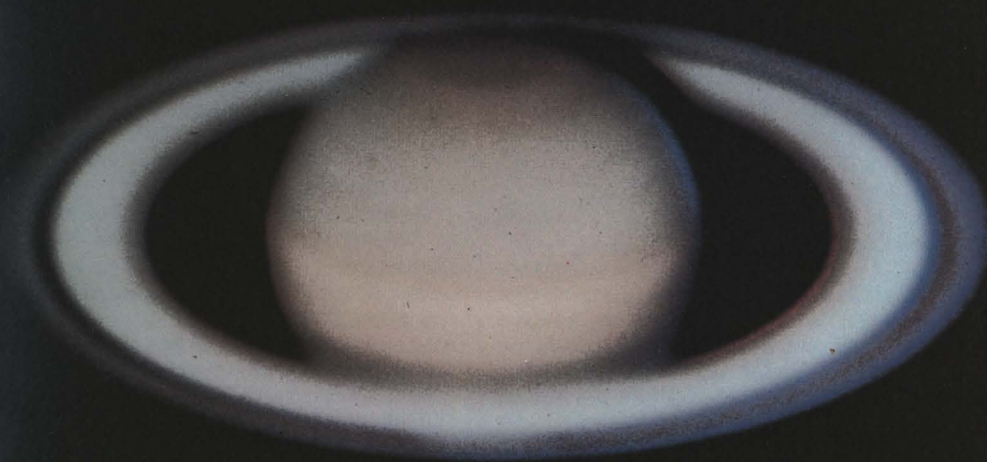
Tolv dagar senare – just nu i början av september – fick sonden sällskap av ännu ett rymdfartyg, Voyager 2. Efter att ha snuddat de båda jätteplaneterna och fotograferat dem och deras månar samt mätt upp det som går att mäta, fortsätter farkosterna ända bort till den på många sätt gåtfulla planeten Uranus. Under sin långa färd sänder de båda syskonsonderna en ström av uppgifter hem till jorden, resultat från

uppmätningar av de ytterst avancerade instrumenten, styrda av datorer ombord.

Förutom TV-kameror har sonderorna detektorer för kosmisk strålning ombord. Med hjälp av infrarödspektometrar och mottagare för radioastronomi skall de bl a försöka identifiera rymdmateriens sammansättning.

Sonderorna är betydligt mer oberoende av manövrering från Jorden än sina föregångare. De har också programmerats att utföra långa komplicerade vetenskapliga experiment utan någon kontinuerlig hjälp från rymdcentret.

Voyager 1 beräknas nå Jupiter i mars 1979, Voyager 2 kommer dit fyra månader senare. När de sommaren 1980 kommer fram till Saturnus har de färdats 2,2 miljarder km och förhoppningsvis hjälpt forskarna till en klarare bild av vårt solsystem. ■

■ Vi har per telefon och brevledes efter bästa förmåga försökt komplettera denna observation. För att slippa upprepning av namnet så använder vi initialerna HJ (Helge Johansson).

– Du använder ordet tingesten för fenomenet – hur skulle du vilja beskriva det?

HJ: – Som jag såg det så såg det ut som ett rött klot med en ring runt om.

– Ett rött klot säger du – lyste det?

HJ: – Objektet var ganska mörkt när det färdades sakta. När det stannade var det helmörkt. Sedan när det gav sig iväg blev det ljusare och ljusare.

– Uppfattade du objektet som en fast kropp?

HJ: – Det är väldigt svårt att säga – jag vet faktiskt inte.

– Såg du några andra konturer av objektet?

HJ: – Nej. Såg bara detta klot med ringen runt om. Ibland syntes det mycket tydligt.

– Du säger att objektet ställde sig på högkant – kan du beskriva hur du uppfattade just det?

HJ: – När det kom så hade det en särskild riktning, men så i stoppögonblicket vände det sig.

– Hur vet du att det vände sig när objektet var klotformat?

HJ: – När jag fick se det så stod avgasen eller eldkvasten horisontellt ut från undersidan av tingesten. Själva tingesten var mörk – svagt upplyst i mitten. När det saktade in så vred sig eldkvasten rakt ner mot marken – och tilltog i omfång och ljusstyrka.

– Hur såg ljusskenet ut? Var det sammanhängande med objektet?

HJ: – Ljusskenet var smalare närmare objektet och bredare i andra ändan. Det verkade som om ljusskenet hängde samman med objektet när det rörde sig sakta och under tiden det stod stilla. Men när det for iväg så hängde det en bra bit ifrån.

– Du har tecknat ned ljusskenet och det är – skall vi säga naggat i den breda ändan.

HJ: – Ja, det var hela tiden naggat eller hackigt i ändan av skenet.

– Kan du jämföra detta ljussken med något du har sett?

HJ: – Detta ljus kan inte jämföras med något jag tidigare sett. Ett icke bländande sken men ändå kraftigt och färgskiftningarna från mörkt rött till svagt ljusröd i denna fantastiska eldkvast. Nej, jag har inte sett något liknande.

■ Vi vill här komplettera med vissa uppgifter som hämtats ur det frågeformulär som Johansson fyllt i samt framkommit i brev.

Vi sände Johansson en kompass för att få veta kompassriktningen där objektet befann sig. Johansson uppger att då han först såg objektet befann det sig i ca 20 grader nordlig riktning. Det försvann sedan i ca 36 grader nordlig riktning.

På bilderna, som är tagna för att ge en bild av platsen för själva händelseförloppet, ses Porsiberget i bakgrunden. Avståndet från herr Johanssons stuga till berget är ca 2 km.

Objektet befann sig några meter in på åkern från skogskanten sett. Avståndet dit är stegat av herr Johansson och uppges vara 90 meter.

Att bedöma storleken på ett objekt är vanskligt. För att någorlunda kunna bedöma dess storlek bör det befinna sig framför någotsomt ex trädvegetation, berg eller något annat jämförbart. I detta fall befann det sig framför berget och nära träden vid åkerkanten.

Objektet befann sig knappt 10 meter över marken större delen av observationen. Herr Johansson tror sig på grundval av detta kunna uppskatta dess storlek. Han säger att det skulle behövas en stor presenning på 7-8 meter för att täcka objektet.

Vid en noggrann undersökning i dagsljus på platsen, kunde han ej upptäcka något märke på eller i snön.

Hela observationen varade i 20 minuter och utspelade sig alltså i ca 20-40 grader nord-östlig riktning, framför och ovan Porsiberget (jämför var månen befann sig).

Kameran var av märket Praktica Super TL med normal-objektiv. Filmen var Agfacolor CT 18.

I kommande nummer återkommer vi med analys av färgbilderna. ■

UFO OBSERVATIONER ÖVER SVERIGE

Redigering: Borgny Tingstedt

ODENSVI, 10 – 11/7 1977

Tre anonyma Odensvibor såg vid 11.30-tiden på söndagskvällen ett föremål i öster. Föremålet lyste klart, liknades vid planeten Venus, och passerade över himlen mot väster på c:a 3 minuter.

Därefter dök 6 föremål upp i söder. De rörde sig inte i någon ordnad formation utan flög i oordning, fyra små och två stora. Ljusskenen var orangefärgade och rörde sig mot norr. När de befann sig i zenit försvann de plötsligt.

(Bärslagsbladet, 12/7 1977).

MÖRRUM, 13/7 1977

Två unga män från Mörrum, Ken Karlsson och Kenneth Mattisson, såg vid 2-tiden på onsdagsmorgonen ett starkt lysande klot i väster. Plötsligt ändrade föremålet form och blev stillastående. Därefter antog det åter formen av ett klot och försvann med hög hastighet.

(Sydöstran, 14/7 1977).

ULVSMÅLA (Eringsboda), 1/8 1977

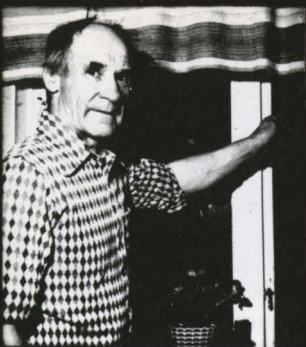
Vid 21-tiden på måndagskvällen såg Eric Lundberg och hans familj tre ljusstarka föremål i nordost på hög höjd. De lyste i färgerna gult, rött och blått, samt skiftade inbördes position hela tiden. Även rakt i väster kunde ett liknande fenomen av tre ljusstarka föremål som bytte plats observeras.

(Blekinge Läns Tidning, 3/8 1977).

MYCKLAFLON, 7/8 1977

Vid 2-tiden på söndagens middag befann sig Åke Brigner, hans fru och två av deras söner – 18 respektive 20 år gamla – vid sommarstugan vid sjön Mycklaflon cirka 2 mil sydost om Eksjö. De fick då se ett mindre föremål passera över stugan från nordost på låg höjd. Det fortsatte på rak kurs med nedåtgående rörelse tvärs över sjön, cirka 2 km. Föremålen uppskattades till cirka 3 meter långt och grått, metalliskt. Det passerade tvärs över sjön på ungefär 20-30 sekunder, varefter det steg uppåt samtidigt som det gjorde en sväng åt vänster. Det fullbordade ett varv och gick med ett plask ned i sjön, på dess motsatta sida 200 meter från stranden. Genom kikare kunde de studera föremålet en kortare stund innan det sjönk. Föremålet glänste i solskenet och ett vinande ljud hade hörts då det passerade. Föremålet liknade en deltavingad robot, men inget motorljud eller några avgaser kunde iaktas. Enligt I12 i Eksjö ska ingen form av övningar ägt rum i trakten och dessutom verkar föremålets hastighet endast ha varit c:a 200-300 km/h.

(Smålands-Tidningen 8/8 1977, personlig intervju och studie på observationsplatsen 9/8 1977). ■

– Här genom fönstret fick jag se tingesten sakta sänka sig ner mot marken, säger Helge Johansson.

En bild av det egendomliga, lysande objektet

ÄR DETTA DE FÖRSTA FÄRGBILDER SOM TAGITS I SVERIGE AV ETT ÄKTA UFO-FENOMEN?

Detta är historien om ett mycket svårförklarligt UFO-fenomen. Vittnesberättelsen åtföljs av flera goda färgbilder. Hela observationen varade i ca 20 minuter, och vittnet hade sinnesnärvaro att ta dessa fotografier för att kunna styrka sina uppgifter.

Som så många gånger förr utspelade sig det hela i norra Sverige, 10 mil norr om Boden. Det blev en uppskakande januarimorgon för mannen.

Vi kan bara återge uppgifterna och låta dessa tala för sig själva. Som vi GICOFF ser det låter sig observationen inte förklaras med hänvisning till något banalt naturligt fenomen. Det måste alltså betecknas som en genuin UFO-händelse, en iakttagelse av ett oidentifierat flygande föremål.

Det egendomliga skenet träffar här marken. (Objektet befinner sig på ca 10 m höjd.) Lägg märke till att det lysande objektet här har blivit helt svart, förutom några svaga ljus på "toppen".

Av Björn Högman – Helge Johansson (Foto).
Foto – Rune Lundström.

Här utspelades händelsen, till vänster om dungen (som syns framskjuten mitt i bilden).

Dit varken sol eller måne när...

Vid tidpunkten för observationen, kl. 7 den 3 januari 1975, var solen inte ens över horisonten under hela dagen på dessa breddgrader!

Månen befann sig i sydvästlig riktning (ca 230 grader) och den var drygt 15 grader över horisonten samt avtagande (med ca 70 procent av ytan solbelyst).

Dessa uppgifter har GICOFF fått från Göteborgs astronomiska förening.

Porsi-berget befinner sig i nord-östlig riktning. Det kan sålunda direkt uteslutas att det skulle kunna röra sig om något så naturligt fenomen som sol eller måne under egendomliga atmosfäriska förhållanden.

tog något när tingesten vände. Allt medan detta hände tog jag bilder.

– Den började nu sakta röra sig snett uppåt över Porsiberget. Hastigheten var som ett propellerplans. Skenet undertill blev smalare och ljusare då den rörde sig bortåt.

– När tingesten stod över Porsiberget tog jag de sista bilderna av filmen.

Vi i GICOFF förstår av denna högst intressanta återgivning av UFO-observationen att det måste ha varit ett fantastiskt skådespel av ett fenomen vars ljuskägla lys-te upp detta så nattsvarta landskap. Och det egendomliga väsande ljudet som bröt tystnaden och stillheten! Samtidigt en kuslig och skrämmande känsla inför detta okända som svävade där över marken.

– Jag vågade inte gå i riktning mot tingesten – föredrog att beskåda den på behörigt avstånd, säger Helge Johansson.

Forts sid 26

■ Är detta de första färgbilder som tagits i Sverige av ett verkligt UFO-fenomen? Ja, mycket talar för det. Hemmansägare Helge Johansson, 60 år, är säker på sin sak:

– Jag har sett och fotograferat ett fenomen som kanske aldrig mer i min levnad uppenbarar sig.

Den märkliga händelsen inträffade den 3 januari 1975 på en plats som heter Porsi. Den ligger tio mil norr om Boden.

GICOFF fick genom Norrländska Socialdemokraten vetskap om denna intressanta observation och vi har också talat med redaktör Rune Lundström som varit på platsen och intervjuat vittnet.

Helge Johansson fick de bästa rekommendationer av redaktör Lundström:

– En mycket trovärdig och stadig person, som definitivt inte fantiserar ihop någonting sådant här. Jag känner honom sedan lång tid tillbaka – en rejäl karl med båda fötterna på jorden.

GICOFF har via telefon och brevledes intervjuat Helge Johansson. Fotonegativen har skickats till oss för analys. En filmrulle har sänts till herr Johansson, som fotograferat omgivningen och platsen där det hela utspelade sig. Kompassriktningen har tagits ut, skisser har gjorts på färgbilderna för att få fram detaljer i omgivningarna m.m. Allt detta och mer till hade säkert kunnat göras grundligare om vi varit på platsen. Men som

vi så många gånger tidigare kunnat konstatera, så inträffar de allra flesta UFO-observationer i norra Sverige och då blir avståndet för stora för att vi skall kunna besöka vittnena personligen.

Allt är tyst och stilla – så plötsligt...

■ Innan vi låter Helge Johansson berätta vad som hände denna januarimorgon för drygt två år sedan, vill vi redogöra hur det ser ut utanför husknuten.

Det är praktiskt taget beckmörkt där ute på landsbygden. Enstaka moln drar fram på den i övrigt stjärnklara himlen. Ljuset från stjärnorna är det enda som gör att man kan skönja konturerna i det snötäckta landskapet. Husen ligger där som svarta block i terrängen. Allt är tyst och stilla.

Inne i stugvärmen håller Helge på att sätta på kaffe till frugan som snart skall komma hem efter nattpasset på Kailumgården i Jokkmokk.

Helge berättar:

– Klockan var så där kvart i sju då jag slog på plattan på spisen och fyllde kaffepannan då plötsligt ett rödaktigt sken lyste upp ett närliggande rum. Fönstret i rummet vetter mot norr. När jag gick in för att tända lampan fick jag se något som jag aldrig glömmer – tingesten – hela marken var upplyst av ett konstigt sken – en eldkvast kom från tingestens

undersida. Alltihopa var på väg ned. Sakta, sakta sänkte den sig mot marken. Jag kom nu att tänka på min kamera – rusade efter den – sprang ut på förstubron och började ta bilder. Bländaren hade jag ställt på 2,8 – höll slutaren öppen – tog första bilden, räknade till fem, ökade ett för varje bild – knäppte och knäppte allt medan tingesten hängde där cirka 10 meter över marken mellan mig och Porsiberget.

– Jag hörde ett svagt väsande ljud från den där den stod alldeles stilla medan hela marken lystes upp.

– Filmen var nu slut så jag skyndade mig in för att byta rulle. I det tillstånd jag befann mig i tog det väl en tre minuter – ska jag vara ärlig så var jag ganska uppskärad. Det är svårt att beskriva. Jag vet att när jag matade fram filmen i brådskan och nervositeten så blev 2-3 bilder exponerade.

– När jag kom ut igen så stod den fortfarande där och det breda skenet lyste upp marken.

– Plötsligt satte den sig i rörelse. Eldkvasten undertill blev ljusare och något längre. Vad jag lade märke till var att eldkvasten ökade i omfång och blev mörkare när tingesten ställde sig på högkant. Skenet under blev ljusare och mindre när den vände sig. Hela tiden hördes ett svagt väsande ljud, som till-

Äkta UFO-fenomen på färgfoto?

